

Na 9. nacionalnom susretu štovatelja Božjega milosrđa u Mariji Bistrici, održanom na spomendan sv. Ivana Pavla II., 22. 10. 2022., otvorena je **Godina sv. Faustine** u povodu 85. obljetnice njezine smrti. U Godini sv. Faustine (22. 10. 2022. – 21. 10. 2023.) svakog 22. u mjesecu (ili najbliži dan kad se okupljaju štovatelji Božjega milosrđa u svojim župnim zajednicama) **Koordinacija štovatelja Božjega milosrđa** poziva na molitveno zajedništvo i još bolje se upoznati sa životom Tajnice Božjega milosrđa: izmoliti [Kronicu Božjega milosrđa](#), [Litanije u čast sv. Faustine](#) te pročitati o njoj prigodni tekst. **O životu sv. Faustine** – na temelju [Biografije svetice](#) iz pera Ewe Czackowske, [Dnevnika sv. Faustine](#), te [Sjećanja na svetu Faustinu](#) njezinih suvremenika – **kroz dvanaest mjeseci promišlja vlč. Miro Tomas**, upravitelj svetišta Božjega milosrđa na Ovčari (kod Đakova). Također, dva su važna susreta koja će obilježiti Godinu sv. Faustine: hodočašće i misno slavlje u svetište Božjega milosrđa na Ovčaru, u nedjelju 18. lipnja 2023. te jubilarni 10. Nacionalni susret štovatelja Božjega milosrđa u Mariji Bistrici, u subotu 21. listopada 2023.

1/12 Blagoslovljeno dijete

Nakon vjenčanja, Stanisław i Marianna Kowalski su kupili nekoliko hektara poljoprivrednog zemljišta u selu Głogowiec. Na tom zemljištu ubrzo su sagradili skromnu seosku kućicu. U toj skromnoj kućici, u dvije tri sobice, rađat će se i odrastati njihovo desetero djece. Kada se rodilo treće dijete, djevojčica kojoj su nadjenuli ime Helena, nitko nije mogao ni zamisliti što je sve Isus planirao učiniti po njoj. Dva dana nakon rođenja Helena je krštena u župnoj crkvi. U kronici župe stoji ovako zapisano: *Na današnji dan, 27. kolovoza 1905., u jedan sat poslije podne, došao je Stanisław Kowalski, poljoprivrednik, star 40 godina, s kumovima koji nam predstavljaju djeteske ženskog spola, rođeno u osam sati ujutro 25. kolovoza 1905. u selu Głogowiec od njegove žene Marianne, stara 30 godina. Dijete je na svetom krštenju, koje je podijeljeno na današnji dan, dobilo ime Helena.*

Život u obitelji Kowalski odvijao se mirno: obilježen ponajprije molitvom, a onda radom, nikad obrnuto. Bog je bio na prvom mjestu, ne samo nedjeljom i u obiteljskim prigodama, nego svaki dan. Već u rano jutro otac bi pjevao časoslove ili druge pjesme, a kada bi ga majka prekorila da će probuditi djecu, odgovarao bi da se moraju od najmlađih godina učiti da je Bog najvažniji. Na zidovima su bile svete slike, a u sredini spavaće sobe stajao je mali oltar s raspelom i dva sveta kipa: Presveto Srce Isusovo i Bezgrješno Srce Marijino. Predvečer bi cijela obitelj klečeći molila večernje molitve, u svibnju bi pjevali Lauretanske litanije ispred vanjske kapelice uz kuću, a u listopadu bi molili Kronicu.

Otac je svoje prihode od farme nadopunjavao radom kao stolar. Bio je strog prema sebi i prema svojoj djeci i nije tolerirao ni najmanji prekršaj. Majka je vodila kućanstvo i odgajala djecu. Svojom urođenom nježnošću i jednostavnošću od najmlađih ih je godina učila mnogim poslovima te odgovornom obavljanju svakodnevnih dužnosti. Iako nije znala čitati, ona ih je poučavala u vjeri i načelima morala te ih pripremala za Prvu Svetu Pričest.

Takvo je bilo obiteljsko ozračje u kojem je odrastala malena Helena, Božja izabranica za proroka našega vremena. Ali bilo je nešto što ju je izdvajalo od ostale djece u selu. Njezina je majka primijetila da voli moliti i da bi čak i noću ustajala i klečeći molila. Kad je pokušala obuzdati kćerin entuzijazam govoreći: *Poludjet ćeš, ako nastaviš ustajati usred noći*, Helena bi joj je odgovarala: *Mama, vjerojatno me anđeo budi na molitvu*.

U dobi od sedam godina doživjela je svoje prvo mistično iskustvo Božje ljubavi. *Kad sam imala sedam godina, za vrijeme Večernje i Isus je bio izložen u monstranci. Gospodin mi je dao razumjeti Božje stvari*. (Dnevnik, 1404) S dubokim se poštovanjem pripremala za Prvu Svetu Pričest. Vratila se kući svjesna Božanskog Posjetitelja u svojoj duši. Kad ju je prijateljica upitala zašto hoda sama, a ne s ostalim djevojkama, rekla je: *Nisam sama, hodam s Isusom*. Njezina svijest o prisutnosti Boga u njezinoj duši mogla se uočiti već u djetinjstvu, a rasla je kroz život, kao i njezino reagiranje na potrebe drugih.

Već kao djevojčica razlikovala se od drugih po 'milosrdnom osjećaju'. Primjećivala bi oko sebe siromašne i potrebite koji su dolazili u selo po komad kruha i bilo kakvu pomoć. Ne samo da bi ih primjećivala, nego bi i smislila način kako da im pomogne. Jednog je dana obukla staru majčinu odjeću i kao prosjakinja išla od kuće do kuće i prikupljeni novac dala župniku za siromašne. *Svi su je voljeli – prisjećala se majka kasnije – bila je odabrana, najbolje od djece. Bila je skromna i tiha, spremna obaviti svaki posao i pomoći svakome, ali u isto vrijeme vedra i uvijek s osmijehom na licu*.

Nisu samo njezini roditelji primijetili dobrotu male Helene, njezin otvoren odnos prema Bogu i drugim ljudima. *Imaš dobro, skromno i tako nevino dijete*, pohvalila je susjeda Helenu. *Marianna ima tako blagoslovljeno dijete!* govorila je u selu. Njezina braća i sestre i njezini vršnjaci također su vidjeli da je Helenka drugačijeg mentaliteta: ne hoda po seoskim igrankama i voli moliti i čitati živote svetaca. *Od najmlađih godina pričala nam je o svecima, hodočasnicima i pustinjacima koji su se hranili samo korijenjem, bobicama i šumskim medom*, prisjećao se njezin brat Stanislav. *Kad bi htjela ugoditi ocu, uzela bi iz naše skromne police za knjige Živote svetaca ili neku drugu vjersku knjigu i čitala naglas. Pamtila je priče o pustinjacima i misionarima, a sljedeći dan bi ih, dok je bila na ispaši, recitirala nama i drugima od riječi do riječi. Govorila je nama djeci da će, kad poraste, ići u samostan, ali mi smo se smijali. Nismo ju razumjeli*.

Helena je krenula u školu 1917. godine kada je izgrađena osnovna škola u mjestu. Bilo joj je dvanaest godina. Otac ju je već bio naučio čitati, a u školi je imala priliku naučiti više. Bila je sposobna učenica i marljivo učila, ali morala je napustiti školu nakon samo tri godine kako bi bilo prostora za školovanje mlađe djece.

Helenina obitelj je bila mnogobrojna i siromašna pa je Helena vrlo rano morala otići iz obitelji. Sa šesnaest godina Helena se oprostila od roditelja, braće i sestara i otišla od kuće. Otišla u grad kod jedne obitelji gdje je trebala pomagati oko kućanskih poslova i čuvanja djece. Nakon godinu dana Helena se vratila kući kako bi od roditelja zatražila dopuštenje da uđe u samostan. Iako su njezini roditelji bili bogobojažni, nisu se htjeli odreći svoga najboljeg djeteta. Ispričali su se da joj ne mogu priuštiti miraz koji je bio potreban za ulazak u samostan i odbili dati joj dopuštenje. Helena je

ponovno otišla u službu. Najprije je boravila u kući svog ujaka i trebala raditi za tri gospođe. No, prije nego je počela raditi, najprije je tražila da joj se dopusti slobodno vrijeme za dnevnu sv. Misu, redovitu ispovijed te posjećivanje bolesnih i umirućih. Gdje god je radila, bili su vrlo zadovoljni njezinom marljivošću, odgovornošću i ophođenjem prema ljudima.

(fotografija: Helena Kowalska, lijevo sa sestrom Genowefom (Ewom). Łódź, 1923. godine)

S osamnaest godina ponovno je zatražila od roditelja dopuštenje da uđe u samostan i ponovno je odbijena. Bila je vrlo tužna i osjećala je malodušnost. Jedne nedjelje njezine sestre su ju pozvale na ples u parku. Tog dana se dogodilo nešto potresno. Helena je to ovako zapisala: *U trenutku kad sam počela plesati, iznenada sam ugledala Isusa pored sebe, Isusa izmučena, razodjevena, svega prekrivena ranama, kako mi govori ove riječi: **Dokad ću te trpjeti i dokle ćeš me varati?** U tom trenutku prestala je ugodna glazba, ostali smo Isus i ja.* (Dnevnik, 9) Helena je potajice napustila društvo i uputila se u obližnju katedralu. Počelo se smrkavati. Prostrla se na pod pred Svetohraništem i molila Isusa da joj otkrije što joj je činiti. Tada je čula riječi: **Idi odmah u Varšavu, ondje ćeš ući u samostan.** Otišla je kući i pokupila najnužnije stvari. Rekla je sestri da pozdravi roditelje i odmah otputovala za Varšavu.

Bila je spremna ući u samostan i biti Isusu na raspolaganju. Ni slutila nije kakve sve planove Isus ima s njom i što će sve svijetu objaviti preko nje.

Piše: vlč. Miro Tomas
Lektura: Marija Vuković

LITANIJE U ČAST SVETE FAUSTINE

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!
Sveta Marijo, **moli za nas!**
Sveta Faustino, živi svjedoče milosrdnog Nebeskog Oca, **moli za nas!**
Sveta Faustino, ponizna službenice Isusa – Utjelovljenog milosrđa,
Sveta Faustino, poslušno oruđe Duha Posvetitelja,
Sveta Faustino, pouzdana kćeri Majke milosrđa,
Sveta Faustino, posrednice poruke o Božjem milosrđu,
Sveta Faustino, vjerna tajnice riječi Isusa Milosrdnog,
Sveta Faustino, ključarice Boga bogatog milosrđem,
Sveta Faustino, dare Božji za čitav svijet,
Sveta Faustino, koja si vidjela Božju dobrotu u svakom stvorenju,
Sveta Faustino, koja veličaš Boga u otajstvu Njegova Utjelovljenja,
Sveta Faustino, sudionice Gospodinove Muke i Uskrsnuća,
Sveta Faustino, predvoditeljice na Isusovom Križnom putu,
Sveta Faustino, koja si susretala Isusa u svetim sakramentima,
Sveta Faustino, sjedinjena sa Zaručnikom u svojoj duši,
Sveta Faustino, očarana milosrđem Boga u životu Blažene Djevice Marije,
Sveta Faustino, koja ljubiš Crkvu – Mistično Tijelo Kristovo,
Sveta Faustino, jaka pravom vjerom,
Sveta Faustino, ustrajna neslomljivom nadom,
Sveta Faustino, goruća vrućom ljubavlju,
Sveta Faustino, lijepa istinitom poniznošću,
Sveta Faustino, jednostavna djetinjim pouzdanjem,
Sveta Faustino, uzore vršenja volje Božje,
Sveta Faustino, primjeru požrtvovne službe,
Sveta Faustino, čuvarice svećeničkih i redovničkih duša,
Sveta Faustino, zaštito mladih i duša male djece pred Zlim,
Sveta Faustino, nado palih i očajavajućih duša,
Sveta Faustino, jakosti bolesnika i patnika,
Sveta Faustino, koja jačaš pouzdanje u srcima umirućih,
Sveta Faustino, žrtvo za grešnike,
Sveta Faustino, zabrinuta za spasenje svih ljudi,
Sveta Faustino, posrednice duša u čistilištu,
Sveta Faustino, koja moliš milosrđe Božje za cijeli svijet,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
Moli za nas sveta Faustino, da životom i riječima naviještamo divna djela i poruku Božjeg milosrđa.

Pomolimo se!

Milosrdni Bože, primi našu zahvalu za dar života i djelo svete Faustine i po njezinu zagovoru pomoz nam rasti u nadi prema Tebi i milosrđu spram bližnjih. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA PAPE IVANA PAVLA II. SVETOJ FAUSTINI

Sveta Faustino, Božji dare našem vremenu, dare za cijelu Crkvu, isprosi nam da mognemo shvatiti dubinu Božjeg milosrđa i pomoz nam da ga osobno doživimo i svjedočimo našoj braći. Tvoja poruka svjetlosti i ufanja neka se širi po čitavom svijetu, neka vodi grešnike obraćenju, neka ublažava svađe i mržnju, neka daruje svim narodima snagu za djelatnu ljubav i međusobnu solidarnost. Mi, danas promatrajući zajedno s tobom lice Krista Uskrsloga, ponavljamo tvoje riječi pune povjerenja i pouzdanja: Isuse, uzdam se u Tebe!